

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.711 van 13 februari 2018
in de zaak A. 224.131/XIV-37.599**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Annick Hendrickx
 kantoor houdend te 1060 Brussel
 Marcel Broodthaersplein 8/5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 2 januari 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 195.828 van 29 november 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 8 januari 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest stelt, dient de vreemdeling die een familielid binnen de Europese Unie wenst te vervoegen aan te tonen dat er reeds in het land van herkomst op het ogenblik van het indienen van de aanvraag een afhankelijkheidsrelatie bestond tegenover de

referentiepersoon. Dienaangaande wordt in het bestreden arrest vastgesteld dat de door verzoeker voorgelegde geldtransfers onvoldoende recent zijn om in overweging te worden genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermocht vervolgens op wettige wijze te besluiten dat dit motief “op zich reeds voldoende [is] om het verblijf te weigeren op grond van artikel 40bis, § 2, 3°, van de vreemdelingenwet” en dat “de motivering over het onvermogen zijn en het gebrek aan bestaansmiddelen die in overweging kunnen worden genomen in de zin van artikel 40ter van de vreemdelingenwet, [kan] beschouwd worden als overtollige motieven, die niet kunnen leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing”. Het bestreden arrest voldoet dan ook aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

2. Verzoeker heeft voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet aangevoerd dat de dienst Vreemdelingenzaken een voorwaarde aan de wet toevoegt “[d]oor te eisen dat de vreemdeling ten laste moet zijn op het moment dat hij verzoekt zich bij de burger van de Unie te voegen”. Het tweede middel betreft in die mate dan ook een nieuw middel dat niet voor het eerst kan worden aangevoerd in de graad van administratieve cassatie. Waar verzoeker betoogt dat hij “niet enkel bewijzen van geldtransfers heeft voorgelegd om zijn onvermogen te bewijzen”, kan worden verwezen naar de behandeling van het eerste middel waaruit reeds is gebleken dat de motivering over verzoekers onvermogen zijn door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als overtollig werd bevonden. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertien februari tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams